Pahha waim wasto: „Hoia sedda ommale; eks ta isse mees andis sinnule?“

Jälle hüdis hea waim: „Polle tössi, tubbaka ta andis kül sinnule, agga sedda rahhatükki ei olle ta mitte annud: se on ilma temma teadmatta ja tahtmatta tubbaka sisse jänud.“

Kurri ütles: „Mis sa omma mele muido kurwaks teed? Osta selle rahha eest wina, siis sa tead, mis sul on.“

Pääw otsa need kaks waimo riidlesid minno süddame sees, ei annud mulle rahholikkult tööd tehha. „Ohto lähsin maggama: jah, kust wõtta, unnes jälle üks kärra ja riidleminne.“

Ma kargasin rutto unnewodi pealt üles, ei aidand ennam wastopanneminne, muud kui piddin minnema, woõrast rahha kätte andma. — Nüüd on südda jälle rahhul.“

* * *

Oh mis häbbi mõnnel ristiusko innimessel, kes nüüd selle ramatotükki on lähbiluggenud, ja kelle taskus, kappis ehk kirstus on mõnni kurjal wisil sadud koppikas teiste rahhade wahhel, mis ta ausal wisil on teninud.

Oh kui temma teaks, et kurjal wisil sadud rahhatük söõb heal kombel tenitud rahha hulga nenda ärra, nago kewwadene uus lummi söõb wanna lumme ärra, et sest ühtegi ennam ülle ei jä!

Agga weel jääb ülle sure Jehowa Jummala tulline wihha selle peale, kes temma pühha käsko melega rikkub; — ning ka Issanda helde andeksandminne sellele, kes pattust põrab, ja Temma pühhad käsud römoga täidab.

---

3. Peegel.

Üks Europama helde ja aus Kunningas tahtis Kina rahwaga kaupa tehha, ja nende Kunningat melitada, et ta lubba annaks omma rahwaga kaubelda. Läkkitas ühhe immelikkult sure ja kalli peegli, mis mõnne tuhhande höbberubla maksis Kinamale: nellikümmend joudust meest piddid sedda õrna asja, mis agga omma surusse pärrast wägga raske olli, keige selle kastiga,

Eesti-ma rahwa Kalender 1855 , lk. 25